

Prinsjesdag: Het Grote Toneelstuk van Nederland

Prinsjesdag, de dag waarop Nederland een glimp krijgt van wat onze politieke leiders het komend jaar met ons belastinggeld van plan zijn, is verworpen tot een rituele voorstelling. Een toneelstuk waarin ambtenaren hun onbekwaamheid met flair in cijfertjes gieten. Hier presenteren ze hun jaarplannen alsof ze een succesvol bedrijf runnen, terwijl ze eigenlijk het grootste verlieslijdende bedrijf van het land besturen: de overheid.

Nederland wordt geregeerd door een organisatie die nergens verantwoordelijkheid voor neemt. Het bedrijf met de hoogste kosten en de laagste bijdrage aan de samenleving. Als het om miljarden gaat, lijken Hugo de Jonge en Sigrid Kaag zonder enige verantwoording weg te komen. Het is tekenend dat de ontbrekende miljarden niet eens meer als nieuws worden gezien, maar als een vanzelfsprekendheid in de chaos van het bestuur. Wanneer verliezen van deze omvang zich in een bedrijf zouden voordoen, zouden hoofden rollen. Maar in Den Haag? Daar blijven de machthebbers zitten, beschermd door hun politieke bondgenoten, die zelf ook deel uitmaken van dit incompetente circus.

Prinsjesdag is vooral een dag waarop angstbeleid wordt gepresenteerd. Beleid dat de burger systematisch voorbereidt op gehoorzaamheid en afhankelijkheid, in plaats van op zelfstandigheid en kritisch denken. De gemiddelde Nederlander wordt dagelijks geconfronteerd met stijgende kosten, maar wordt met de jaarplannen van Prinsjesdag behandeld alsof hij of zij een radertje is in een machine die enkel loonslaven voortbrengt. We worden geleid door politici die ons vertellen dat ze ons 'beschermen' en 'ondersteunen', maar wat ze in werkelijkheid doen, is de burger klein houden. Het opleiden tot kritisch en zelfstandig denken is iets wat in Den Haag geen prioriteit heeft. Immers, een kritisch denkende burger is een lastige burger.

Dan de beruchte 'creditcard' van de burger. Elk jaar lijkt de overheid vrolijk met de pas van de belastingbetaler te zwaaien, alsof ze een oneindige kredietlimiet hebben. Extra uitgaven voor dit project, nog meer miljarden voor dat programma. Geld dat de burger uiteindelijk moet ophoesten, zonder dat hij ook maar enige inspraak heeft gehad in waar het naartoe gaat. We weten nu al dat

de beloften uit de verkiezingsprogramma's nergens te bekennen zijn. Politici die ons gouden bergen beloofden, geven ons nu slechts extra belastingdruk. Want één ding is zeker: de belastingen gaan omhoog. Altijd.

Wat vooral schrijnend is, is het gebrek aan monitoring en verantwoording. Er wordt nooit echt gemeten of datgene wat is beloofd ook daadwerkelijk wordt waargemaakt. Waar gaat ons geld naartoe? Wat levert het op? Dat lijkt niemand in Den Haag zich af te vragen. En als de burger die vraag stelt, wordt hij afgescheept met wollige taal en cijfers die geen enkel vertrouwen wekken.

De totale belastingdruk stijgt, jaar na jaar. En wij, de burgers, krijgen geen antwoorden op de vragen die er echt toe doen: waarom moeten we meer betalen voor minder? Prinsjesdag zou het moment moeten zijn waarop het volk duidelijke plannen en verantwoording krijgt. In plaats daarvan is het een dag waarop politici ons laten zien hoe ver ze verwijderd zijn van de realiteit.

Youri Hazeleger
joet@joet.nl